

Κυριακή 31 Μαΐου 2020.

Κυριακή τῶν Ἁγίων 318 Πατέρων τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

(Ἰω. 17, 1 – 13).

«αὕτη δέ ἐστίν ἡ αἰώνιος ζωή, ἵνα γινώσκωσί σε τόν μόνον ἀληθινόν Θεόν καί ὄν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν». (Ἰω. 17, 3).

Κατά τή σημερινή Κυριακή τιμᾶμε τούς Ἁγίους 318 θεοφόρους Πατέρες τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου καί στό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας βλέπουμε τό Λυτρωτή καί Σωτήρα Ἰησοῦ νά συνομιλεῖ μέ τόν Ἄναρχο Πατέρα μέσα στά πλαίσια τῆς ἀγωνιώδους ἀναμονῆς τοῦ Πάθους Του. Ἡ Ἀρχιερατική προσευχή τοῦ Ἰησοῦ συνδέεται μέ τήν τιμή τῶν Ἁγίων 318 θεοφόρων Πατέρων σήμερα, διότι καταδεικνύεται μέσα σ’

αὐτήν ἢ ἐνότητα τῆς Ἁγίας Τριάδας καί ἢ θεότητα τοῦ Κυρίου. Οἱ Πατέρες μας αὐτό ἀκριβῶς προσπάθησαν νά ὑπερασπιστοῦν κατὰ τήν Α΄ Οἰκουμενική Σύνοδο, τήν τριαδικότητα τοῦ Θεοῦ καί τή Θεότητα τοῦ Χριστοῦ.

Στά πλαίσια αὐτῆς τῆς Ἀρχιερατικῆς προσευχῆς τοῦ Κυρίου ἀκούστηκε ἡ μεγάλη ἀλήθεια γιά τό τί εἶναι ἡ αἰώνια ζωή. Λέγει ὁ Χριστός: «αὕτη δέ ἐστίν ἡ αἰώνιος ζωή, ἵνα γινώσκωσί σε τόν μόνον ἀληθινόν Θεόν καί ὄν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν». Κατά τά λόγια Του ἡ αἰώνια ζωή δέν εἶναι κάποιος τόπος δροσερός καί εἰδυλλιακός. Δέν εἶναι κάποιος κῆπος μέ λουλούδια καί ἤρεμες λιμνοῦλες. Ἐπίσης δέν εἶναι ἡ αἰώνια ζωή μία κατάσταση ἀπόλυτης γαλήνης καί ἀνείπωτης χαρᾶς καί εὐχαρίστησης. Δέν εἶναι μία κατάσταση ὄνειρικῆς εὐημερίας καί ἀπέραντης ἀπόλαυσης. Σύμφωνα μέ τά Θεανδρικά λόγια ἡ αἰώνια ζωή εἶναι ἡ σχέση γνωριμίας μέ τόν μόνον ἀληθινό Θεό καί μέ τόν ἀπεσταλμένο

Του, τόν Ἰησοῦ Χριστό, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐπίσης ὁ ἀληθινός Θεός. Ἡ αἰώνια ζωὴ δέν εἶναι οὔτε τόπος οὔτε κατάσταση. Εἶναι σχέση. Εἶναι γνωριμία. Εἶναι δηλαδή βιωματική, ἔμπρακτη καὶ ἀληθινή ἀγάπη μεταξύ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό εἶναι κατάκτηση, διότι ὁ ἀνθρώπος προσπαθεῖ νά ἀγαπήσει τό Θεό. Ὁ Θεός εἶναι δεδομένο ὅτι ἀγαπάει τόν ἀνθρώπο. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ὅμως, δέν εἶναι ἀρκετή. Ἡ ἀγάπη τοῦ ἀνθρώπου γιά τό Θεό ἀνοίγει τήν ἐμπειρία τῆς αἰώνιας ζωῆς. Σωτηρία εἶναι ἡ ἀπάντηση τοῦ Θεοῦ στήν ἀγάπη τοῦ ἀνθρώπου. Ὅταν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ σκοντάφτει στήν κακή χρήση τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου, δέν ἔρχεται ἡ αἰώνια ζωή.

Ἡ αἰώνια ζωὴ εἶναι ἡ γνωριμία τοῦ ἀνθρώπου μέ τήν Ἁγία Τριάδα. Γι' αὐτό οἱ Πατέρες προασπίστηκαν τήν πίστη στήν Ἁγία Τριάδα. Διότι δέν εἶναι δυνατόν νά γνωριστεῖς μέ κάποιον πού δέν πιστεύεις στήν ὕπαρξή του. Ἡ ὀρθή πίστη στήν Ἁγία

Τριάδα οικοδομεί τή σχέση μαζί Της και τή γνωριμία μέ τόν ἀληθινό Θεό. Ὁ Θεός ἀποκαλύπτεται μέ τόν ἀπεσταλμένο Ἰησοῦ Χριστό. Γιά νά γνωριστεῖ, λοιπόν, ὁ ἄνθρωπος μέ τό Θεό πρέπει νά γνωριστεῖ κατ' ἀρχήν μέ τόν Ἰησοῦ. Ἡ ἐπαφή, γνωριμία και σχέση μέ τό Χριστό εἶναι ἡ ἀρχή τῆς γνωριμίας και τῆς σχέσης μέ ὀλόκληρη τή Θεότητα.

Ὁ Κύριος μᾶς δίνει τήν εὐκαιρία νά γνωριστοῦμε μαζί Του και νά οικοδομήσουμε μία σχέση μ' Ἐκεῖνον μέσα ἀπό τήν ἀδιάκοπη κάθοδό Του στόν κόσμο. Ὁ Χριστός δέν κατέβηκε στόν κόσμο μόνο μία φορά. Κατέρχεται συνεχῶς και ἀποκαλύπτεται ἀδιάκοπα μέσα ἀπό τά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας. Μέσα στά μυστήρια ἐνεργεῖ τό τρίτο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδας, ὁ Παράκλητος, ὁ ὁποῖος ἀνοίγει τά πνευματικά μας αἰσθητήρια, γιά νά ἀντιληφθοῦμε τή συνεχιζόμενη κάθοδο και ἀποκάλυψη τοῦ Υἱοῦ και νά οικοδομήσουμε τή γνωριμία και τή σχέση μας μαζί Του.

Ἡ γνωριμία ἐπίσης μέ τό Θεό γίνεται καί μέ τή ζωντανή προσευχή. Ἡ συνομιλία τοῦ ἀνθρώπου μέ τό Θεό ἀνοίγει τίς διαστάσεις καί φέρνει στόν ἄνθρωπο μία ἄλλη πραγματικότητα. Εἶναι ἡ πραγματικότητα τῆς θεϊκῆς ἀγκαλιᾶς, μέσα στήν ὁποία ἀναπαύεται ὁ προσευχόμενος ἄνθρωπος. Ὁ ἀγώνας τῆς προσευχῆς δέν εἶναι εὐκόλος. Εἶναι, ὅμως, ἀγώνας ἀγάπης τοῦ πιστοῦ πρός τό Θεό καί αὐτή ἡ ἀγάπη δέν ξεχνιέται ἀπό τό Θεό. Γι' αὐτό οἱ Πατέρες ἐπιμένουν στήν προσευχή, ἀφοῦ χωρίς αὐτή δέν μπορεῖ νά ὑπάρχει συνομιλία καί σχέση τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Κύριο.

Ἡ γνωριμία μέ τό Θεό κτίζεται ἐπίσης καί μέσα ἀπό τήν ἐπίπονη προσπάθεια τῆς μετάνοιας. Ὁ ἄνθρωπος, ἀπρόσεκτα καί ἀνόητα φερόμενος, ἀπομακρύνθηκε ἀπό τόν Πατέρα του. Ἐσπασε τή σχέση καί ἀποξενώθηκε ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Πλάστη του. Τώρα χρειάζεται μεγάλη προσπάθεια καί

κουραστική διαδρομή, για να επιστρέψει εκεί που τον θέλει η θείκη αγάπη. Αυτός ο δρόμος της επιστροφής είναι η ζωή της μετάνοιας. Ο άμαρτωλός, με τις οδηγίες του πνευματικού του, προσπαθεί να περικόψει τα ελαττώματα, να αποφύγει τις πτώσεις, να καλλιεργήσει τις αρετές, να δείξει έμπρακτη αγάπη στους άλλους, να κάνει θυσίες για το Θεό με την άσκηση, να γαληνέψει μέσα στην ήσυχία, να δείξει στον Πατέρα ότι μετάνιωσε και επιθυμεί να βιώσει και πάλι την πρώτη σχέση, που διακόπηκε από την άμαρτία.

Η συμμετοχή στα μυστήρια, στην προσευχή και στη μετάνοια ανοίγουν το δρόμο για τη γνωριμία και τη σχέση με το Χριστό και με όλη την Αγία Τριάδα. Οι Άγιοι θεοφόροι Πατέρες, που προασπίστηκαν την πίστη μας, βίωσαν αυτή τη σχέση και γι' αυτό κατάκτησαν την αιώνια ζωή. Αυτά τα τρία εργαλεία χρησιμοποίησαν για να το επιτύχουν. Μακάρι με τις δικές τους πρεσβείες να προκόπτουμε κα-

θημερινά στή γνώση τοῦ Θεοῦ, νά βυθιζόμα-
στε στό φῶς τῆς παρουσίας Του καί νά γευό-
μαστε τήν αἰώνια ἀπαντοχή καί παρηγοριά
Του σύμφωνα μέ τήν ἀπέραντη δύναμη καί
τήν ἀτελείωτη δόξα Του. Ἀμήν.